

Stalino KELIU

LKP KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 8-ji 1953 m. vasario mėn. 25 d., trečiadienis Kaina
metai Nr. 17 (680) 15 kp

Į naujas pergales!

Ivyko rinkimai į Lietuvos TSR vietines Darbo žmonių deputatų tarybas. Pirmuoju deputatu lietuvių tauta išrinko mylimąjį mokytoją ir vadą didįjį Staliną. Su neapsakomu džiaugsmu, su giliu jausmu darbo žmonės buvo sutikę draugo Stalino sutikimą balotiruotis į senosios Lietuvos sostinės — Vilniaus tarybos deputatus. Begalinė meilė ir atsidavimas yra lietuvių tautos didžiajam Stalinui!

Stalininio komunistų ir nepartinų bloko kandidatai — geriausi lietuvių tautos sūnūs ir dukros, priešakiniai žmonės, nusipelnę mūsų mylimai Tėvynei, — vienbalsiai išrinkti vietinių tarybų deputatais.

Su nepaprastu pakilimu rajono darbo žmonės pademonstravo savo vieningumą, susitelkimą apie šloviningą Komunistų partiją. Tarybinę vyriausybę, didįjį vadą ir mokytoją draugą Staliną rinkimų į vietines tarybas metu. Tai buvo nauja galinga darbo žmonių demonstracija, rodanti darbo žmonių atsidavimą Komunistų partijai, didžiajam Stalinui.

Dar prieš 6 vėlandas rajono darbo žmonės susirinko prie Kupiškio rinkiminio punkto Nr. 1, prie Noriūnų, Jokūbiškio, Vėžionių, Biliūnų rinkiminių punktų, kad išreikštų savo karščiausius jausmus Komunistų partijai, vedančiai tarybinę liaudį iš pergalių į pergalę. „Savo balsą aš skiriu stalininio komunistų ir nepartinų bloko kandidatams, nes žinau, kad vietinių tarybų deputatai dės visas pastangas darbo žmonių tolimesnei gerovei kelti“, — pareiškė įleisdamas į urną biuletenį darbininkas J. Grigas.

Savo karščiausius jausmus didžiajam Stalinui, Tarybinei vyriausybei darbo žmonės išreikškė įrašais ant biuletenių: „Stalinas — Taika“, „Balsuoju už Staliną, už laimę!“, „Mano balsas už Tarybų valdžią, nes ji mano, buvusio mažražemio valstiečio, valdžia“ ir t. t.

Iš pagrindų pasikeitė žemės ūkis.

Vietoje smulkių, pavienių valstiečių ūkių, su primityviais žemės įdirbimo įrankiais, — dabar yra kolektyviniai ūkiai, nuolat gaunantieji milžinišką pagalbą iš Sąjunginės vyriausybės. Žemės ūkyje plačiai naudojama priešakinė tarybinė žemės ūkio technika. Rajone 60 proc. visų žemės ūkio darbų mechanizuoti. Kolektyviniai ūkiai nuolat stiprėja: auga jų visuomeninis ūkis, didėja nedalomieji fondai, gausėja gyvulių skaičius, ariamos žemės kiekis; plečiasi visuomeninių pastatų statyba. Rajone veikia platus liaudies švietimo, kultūros-švietimo įstaigų tinklas, įsteigtos dvi MTS, kurios aprūpintos priešakine tarybine technika. Plačiai išplėstas sveikatos apsaugos įstaigų tinklas. Visa tai pasiekta tarybinės santvarkos dėka, Sąjunginės vyriausybės nuoseklios pagalbos ir draugo Stalino nenuilstamo rūpinimosi dėka.

Naujajame penkmetyje numatoma toliau Lietuvos TSR mechanizuoti žemės ūkį, kelti laukų derlingumą, vystyti pramonę, išplečiant tokias pramonės šakas, kaip staklių, turbinų, įdiegiant į pramonę laivų statybą, elektros mašinų gamybą. Prie Nemuno pastatyti galingą Kauno hidroelektrinę.

Toliau vystant respublikos liaudies ūkį bei kultūrą didelį vaidmenį suvaidina vietinės Darbo žmonių deputatų tarybos. Reikia, kad deputatai tuojau intensyviai įsitrauktų į gamybinį darbą kovoje už naujo stalininio penkmečio plano įvykdymą pirma laiko. Būtina jau dabar skirti didelį dėmesį savalaikiam pasiruošimui pavasario sėjai ir su ja susijusiems darbams. Reikia organizuoti platesnį socialistinį lenktynlavimą kolūkiuose, MTS, pramonės įmonėse. Reikia visas jėgas skirti žemės ūkio kultūrų derlingumui pakelti.

Su milžinišku pakilimu praeję rinkimai į vietines tarybas — nauja galinga darbo žmonių susitelkimo apie Komunistų partiją demonstracija.

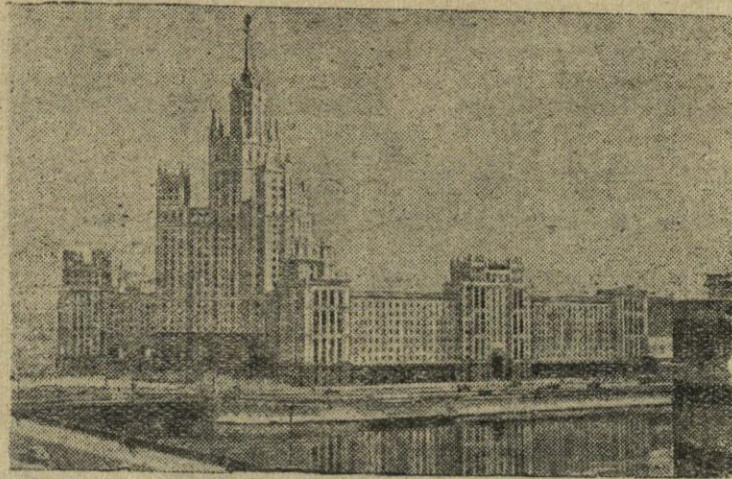
Ruošiasi pavasario sėjai

Sėkmingai vykdo inventoriaus remontą „Stalino keliu“ žemės ūkio artelės kalvis A. Audickas. Čia remontuojami plūgai, akėčios, drapakai ir kt. Kai kurie kolūkiečiai, kaip, pav., P. Raižė, J. Ferigaitė ir J. Petrulytė, moko-

si traktorininkų kursuose. Kolūkiečiai J. Vaitiekūnas, P. Stančikas, P. Bernatavičius ir kt. dirba paruošiant švarią sėklą pavasario sėjai. Kolūkyje pilnai baigti kūlimo darbai, sudaryti sėklų fondai.

J. PINGVINAS

PLAČIOJOJE TĖVYNĖJE

MASKVA ŠIANDIEN. Daugliaukštis pastatas prie Kotolničkos krantinės. (TASS).
A. Bataņovo nuotr.

Pertvarkoma Nogaisko stepė

Žiema Nogaisko stepėje būna švelni ir nesnieginga. Plačiose pusiaudykuminėse erdvėse, kurios driekiasi tarp Kumo ir Tereko upių, beveik ištikus metus ganosi kolūkinės bandos. Sausoje stepėje vyksta Tereko-Kumos drėkinamoji ir apvandeninamoji sistemų statybos. Jau išsivystė magistralinio kanalo kasimo darbai. Žemės darbai trasoje visiškai mechanizuoti. Čia dirba ekska-

vatoriai, buldozeriai, greideriai ir kiti mechanizmai. Neseniai čia buvo atsiųsta žemės kasimo mašina — greideris-elevatorius. Galingas mechanizmas per valandą išmeta apie 400 kubinių metrų grunto ir pakrauna savivartės mašinas. Įrengus Tereko-Kumos drėkinamąją sistemą, stepėje bus sudrėkinta šimtai tūkstančių hektarų žemės. (TASS-ELTA).

Kompleksinė mechanizacija sumažina darbadienių sunaudojimą

Krasnodaro krašto Briuchoveckos rajono kolūkiuose sudaromi gamybiniai planai 1953 metams. Ryšium su praėjusiais metais prasidėjusia kompleksine mechanizacija smarkiai sumažėjo darbadienių sunaudojimas tokiems darbams, kaip grūdų valymas, krovimas ir iškrovimas, šiaudų krovimas į stirtas, techninių kultūrų įdirbimas.

Praėjusiais metais Briuchoveckos rajono žemės ūkio artelės mechanizavo 34 grendymus. Juos aptarnavo 298 žmonės — septynis kartus mažiau, negu dir-

bant rankiniu būdu. Vien tik grendymų mechanizavimas sutaupė rajonų kolūkiams dešimtis tūkstančių darbadienių. Įdirbant varpinės kultūras rajono kolūkliai per metus sutaupys ketvirtadalį milijono darbadienių.

Platus darbo mechanizavimas fermose taip pat sumažino darbo kiekio sunaudojimą. Atpalaiduoti žmonės bus siunčiami į statybos darbus, įgyjančius platų užmojų, ir naujoms agrotechnikoms priemonėms, keliančioms žemdirbystės kultūrą, įgyvendinti.

(TASS-ELTA).

Didžioji darbo žmonių šventė

Sekmadienis, vasario 22-ji diena. Dar tamsu, bet daugelyje namų šį rytą matyti šviesa, — Kupiškio miesto darbo žmonės ruošiasi atlikti savo pilietinę pareigą — balsuoti už komunistų ir nepartinų bloko kandidatus į vietinės Darbo žmonių deputatų tarybas.

Vienas iš pirmųjų į Kupiškio miesto rinkiminį punktą atvyko rajono statybos - remonto kontoros darbininkas Juozas Pukštas. Įleisdamas biuletenį į urną, jis sako:

— Aš balsuoju už geriausius liaudies sūnus ir dukras — kandidatus į vietinių tarybų deputatus, balsuoju už laimingą, šviesų gyvenimą mūsų tarybinėje šalyje.

Partija ir vyriausybė rodo didelį rūpinimąsi gausionis šeimomis, joms teikia didžiulę materialinę paramą. Atsidėkamos už tokį rūpinimąsi, pirmosios į Kupiškio miesto rinkiminį punktą atėjo balsuoti motinos-did-

vyrės Antipovienė ir Patapovienė. Įleisdamos rinkiminius biuletenius į urnas, jos kalba apie savo laimingą ir pasiturintį gyvenimą, dėkoja didžiajam Stalinui už tai, kad tarybinėje šalyje motinos susilaukia didžiulio įvertinimo, kad motinystė apgaubta nuolatiniu partijos ir vyriausybės rūpesčiu.

Su džiaugsmu čia ateina balsuoti jauni rinkėjai, kurie šiais metais pirmą kartą dalyvauja renkant deputatus į vietines tarybas. Išreikšdama savo meilę partijai ir vyriausybei, didžiajam darbo žmonių vadui draugui J. V. Stalinui, Kupiškio vidurinės mokyklos moksleivė Valavičiūtė, nuleisdama biuletenį į urną, pareiškė:

— Aš be galo dėkinga tarybinei vyriausybei už tai, kad ji suteikė visas sąlygas mums, jaunimui, siekti mokslo, įsigyti norimą specialybę. Jeigu buržuazinės santvarkos metais manęs būtų laukęs skurdus, pažemin-

NAUJAS MIESTAS PRIE VOLGOS

Kairiajame Volgos krante, aukščiau Stalingrado, ten, kur prasideda beribė užvolgio stepė, auga Volžskio gyvenvietė — būsimasis Stalingrado hidroelektrinės statytojų miestas. Šiandien jis užima kelių kvadratinį kilometrų plotą. Tiesios gatvės su baltais mūriniais namais driekiasi nuo viensėdžio Osadnaja Balka į pletus, išilgai Achtubos upės kranto, iki viensėdžio Verchniaja Achtuba. Šiame jauniausiame mieste statoma daugiausia kaip pusantro šimto gyvenamųjų ir administracinių pastatų, jų tarpe Kultūros rūmai, ligoninės miestelis ir t. t.

(TASS-ELTA).

Linų šiaudeliai perdirstami sroviniu metodu

Černygovo srities linų augintojai iš praėjusių metų derliaus pasiuntė šalies tekstilės įmonėms vienu trečdaliu linų pluošto daugiau, negu per 1951 metus. Visas pluoštas yra apdirbtas su mechanizmų pagalba. Srietyje veikia trys stacionarinės gamyklos ir 19 kilnojamyjų Visasąjunginio linų mokslinio tyrimo instituto konstrukcijos linų agregatų.

Linų šiaudelių perdirbimas pilnutinai mechanizuotas ir atliekamas sroviniu metodu. Linų augintojams liko tik dvi operacijos — paduoti linų šiaudellius į mašiną ir palmti gatavą produkciją. Palyginti su paprasčiausiomis mašinomis, dirbant tokiais agregatais darbo našumas padidėjo 6 kartus. Valstybei pristatyta du kartus daugiau ilgų linų pluošto.

(TASS-ELTA).

tas gyvenimas, tai dabar, esant tarybinei santvarkai, man yra atviri visi keliai į laimingą, šviesią ateitį.

Didelio politinio pakilimo sąlygomis praėjo rinkimai visame Kupiškio rajone. Vienas pirmųjų „Naujo kelio“ kolūkyje balsavo šimto metų amžiaus kolūketis A. Jakštonis. Balsuodamas drg. A. Jakštonis pareiškė:

— Nors esu seno amžiaus, bet tarybinėje santvarkoje, jaučiuosi jaunas ir savo turimas jėgas skiriu sąžiningam darbui kolūkyje.

„Aušros“ žemės ūkio artelės kolūketis drg. Baltrūnas pareiškė:

— Balsuoju už taiką, už didįjį Staliną, vedantį mus į laimingą komunistinį gyvenimą. Vasario 22-ji diena tapo didžiule darbo žmonių švente, dar glaudesnio susitelkimo apie šloviningą Komunistų partiją diena.

J. VAITKUS

Taikaus darbo sargyboje

Š. m. vasario 23 d. Tarybų Sąjungos tautos pažymi Tarybinės Armijos ir Karinio Jūrų Laivyno 35-ąsias metines.

1918 metų vasario 23 dieną, kai jauni Tarybinės Armijos būriai sutriuškino prie Pskovo ir Narvos vokiškųjų grobikų kariuomenę, tapo mūsų šlovėingųjų Ginkluotųjų Pajėgų gimimo diena.

„Raudonoji Armija, — moko draugas Stalinas, — yra taikos ir visų šalių tautų draugystės gynimo armija. Ji sukurta ne svetimoms šalims užkariauti, bet Tarybų šalies sienoms ginti. Raudonoji Armija visada gerbė visų tautų teises ir nepriklausomybę („Apie Didįjį Tarybų Sąjungos Tėvynės karą“, 59 psl., liet. leid.).

Didžiųjų darbo žmonių vadų Lenino ir Stalino sukurtoji Tarybinė Armija per savo egzistavimo metus nuėjo šlovėingą kovų kelią, parodė pasiaukojamo tarnavimo Tėvynei, šaunaus savo karinės pareigos įvykdymo pavyzdį. Lenino—Stalino partijos vadovaujama Tarybinė Armija 1918—1922 metais atkakloje kovoje prieš užsienio grobikus ir baltagvardiečius apgynė mūsų Tarybinės Tėvynės laisvę ir nepriklausomybę.

Didžiausias išmėginimas Tarybų Sąjungai ir jos Ginkluotosioms Pajėgoms buvo Didysis Tėvynės karas. Šiame sunkiausiame visų karų, kuriuos mūsų Tėvynei teko kariauti, Tarybų Sąjunga sutriuškino vokiškąją ir japoniškąją fašistinę tironiją, išvadavo Europos ir Azijos tautas iš fašistinės vergovės grėsmės. Karas parodė didžiąją tarybinės visuomeninės ir valstybinės santvarkos gyvybinę jėgą, Tarybų Sąjungos Komunistų partijos politikos išmintingumą ir įžvalgumą. Karas parodė, kad Tarybų Sąjunga turi pirmarūšę armiją, apginkluotą visiškai šiuolaikiniais ginklais, turi labiausiai prityrusius karo vadus ir nepalyginamas moralines — kovines savybes.

Stalino genijus mums atnešė pergalę prieš stiprų ir klastingą priešą. Didysis karvedys draugas Stalinas apginklavo mūsų žmones labiausiai priešakiniais tarybiniais karinio mokslo. Jam netarpiškai vadovaujant ir pagal jo genialius planus buvo paruoštos ir įvykdytos visos lemiamos Didžiojo Tėvynės karo operacijos.

Tarybinė Armija vėl pasirodė viso pasaulio akivaizdoje kaip naujo tipo armija, kaip tikra liaudies armija, broliškumo tarp mūsų šalies nacių armija, kaip armija, išauklėta internacionalizmo dvasia.

Tarybinės liaudies pasaulinės-istorinės pergalės rezultate iš kapitalistinės sistemos atkrito Kinija, Europos liaudies demokratijos šalys. Buvo sukurta vieninga galinga demokratijos ir socializmo stovykla su Tarybų Sąjunga priešakyje. Nacionalinis išsivadavimo judėjimas kolonijose ir pusiau kolonijose įgijo

nematytą užmojų, grasindamas pačiam kolonijinės imperializmo sistemos egzistavimui. Nepaprastai platų užmojų įgijo tarptautinis komunistinis judėjimas.

Pokariniu laikotarpiu Tarybų Sąjunga pasiekė didžiulius laimėjimus taikioje ūkinėje ir kultūrinėje statyboje. Taikų kūrybinį darbą dirbanti Tarybų valstybė nuosekliai vykdo taikingą užsienio politiką, taikos ir tautų draugystės politiką.

Kasmet vis naujus ir naujus laimėjimus kuriant naują gyvenimą pasiekia liaudies demokratijos šalys.

Kitas valzdas imperializmo stovykloje. Nepaisydami istorijos pamokų, Amerikos imperialistai atvira pradėjo rengti naują karą, siekdami užkariauti pasaulinį viešpatavimą. Jie lipdo agresyviuosius blokus, išpučia ginklavimosi varžybas, atkuria Vokietijos ir Japonijos militarizmą, trečius metus vykdo grobišką karą prieš laisvę mylinčią Korėją.

Amerikiniai imperialistai įvairiomis provokacijomis mėgina įbauginti tarybinę liaudį. Bet šie mėginimai yra bergždi. Tarybinė liaudis, kurią Leninas ir Stalinas išauklėjo bebaimiškumo dvasia, su nepajudinamu ramumu toliau dirba savo taikų darbą.

Apginkluota genialiu J. V. Stalino veikalu „Ekonominės socializmo TSR Sąjungoje problemos“, jo istorine kalba partijos XIX suvažiavime, suvažiavimo nutarimais, tarybinė liaudis su didžiuliu įkvėpimu stato didingą komunistinės visuomenės pastatą. Tarybinė liaudis budriai seka nusikalstamas karo kurstytojų intrigas, nenuilstamai stiprina Tarybinės valstybės gynybinę jėgą. Ji pasitiki savo mylimosios

valstybės jėga ir galia, savo armija, sugebančia kirsti triuškinantį smūgį visiems tiems, kurie drįs užpulti mūsų Tėvynę.

Amerikos—Anglijos imperialistiniai grobuonys šiuo metu įsiutusiai ruošia naują karą, lipdo įvairius prieš Tarybų Sąjungą ir liaudies demokratijos šalis nukreiptus agresyviuosius blokus.

Tarybiniai žmonės nebijo karo kurstytojų grasinimų, nes jie pasitiki savo socialistinės valstybės jėga ir galia, neįveikiama jos Ginkluotųjų Pajėgų galia. Mūsų Tarybų valstybė budriai seka karo kurstytojų intrigas, visokeriopai stiprina Tarybinę Armiją, Karinį Jūrų Laivyną ir žvalgybos organus.

Užgrūdytos didvyriškos kautynės, apgaubtos puikių pergalių šlove, Tarybų Sąjungos Ginkluotosios Pajėgos ir taikos meto sąlygomis visokeriopai stiprina savo kovinę ir mobilizacinę parėngtį, vadovaudamosi šiame darbe stalininiu kovinio ir operatyvinio mūsų kariuomenės parengimo principu — mokyti kariuomenę to, kas reikalinga karo metu.

Budriai saugodama iškovotą taiką ir kuriamąjį tarybinės liaudies darbą, patikimai užtikrindama valstybinius Tarybų Sąjungos interesus, mūsų Tarybinė Armija ir Karinis Jūrų Laivynas yra pasirengę bet kuriomis sąlygomis, vyriausybės pašaukti, savo krūtine apginti socialistinę Tėvynę.

Mūsų Tėvynės taikaus darbo ir valstybinių interesų sargyboje budriai ir patikimai stovi mūsų šaukieji Tarybinė Armija ir Karinis Jūrų Laivynas, kuriuos gaubia visos liaudies meilė ir rūpinimasis.

P. JACHLAKOVAS

ATASKAITOS IR RINKIMAI KOLŪKIUOSE Pasiekimai galėjo būti didesni

Įvykusiame ataskaitiniame rinkiminiame „Aušros“ kolūkio susirinkime pranešimą padarė artelės pirmininkas A. Kaleinikovas. Pranešėjas nurodė, kad tiesioginiai padedant komunistų partijai ir tarybinei vyriausybei, kolūkis diena iš dienos stiprėja ūkiniai ir organizaciniai. Rimtą paramą mechanizuojant žemės ūkio darbus suteikė Skačiškio MTS. 74 proc. visų žemės ūkio darbų atlikta mašinomis. Vidutinis laukų derlingumas siekia 16,5 centnerio grūdų iš vieno ha.

Kolūkyje pilnai sukomplektuotos gyvulininkystės fermos, pakilo gyvulių produktyvumas, sudaryta pakankama pašarų bazė. Laukininkystėje ir gyvulininkystėje išliko tokie darbų pirmūnai, kaip O. Ridikienė, M. Baltūnienė, E. Savičiūnienė, K. Alekna, J. Naujikas, B. Baltūnas, P. Širvinskas ir kt.

Gausios yra kolūkiečių pajamos. Vien duoniniais grūdais už darbdienius bus išduota po 4 kg grūdų.

Tačiau kolūkio pirmininkas nė puse žodžio neužsiminė apie esamus trūkumus kolūkyje, kuriuos pašalinus buvo galima pasiekti dar žymesnių laimėjimų. Pirmininkas nutylėjo apie tai, kad pirmoje laukininkystės brigadoje buvęs brigadininkas

J. Stukas sąmoningai žlugdė apskaitos darbus. Tam priitarė ir kolūkio sąskaitininkė E. Kuodienė.

Kolūkio pirmininkas, valdyba gerai žino, kad kolūkiui visomis priemonėmis kenkia buožinis elementas M. Mykolaitytė, kuri vogė grūdus šerdama visuomeninės kiaules, ji grobstė bulves ir pašarus, pakeltė vieną kiaulę. Grobstydamos visuomeninį turtą, gyvuliais nugandamos javus, kolūkiui kenkia G. Dravydienė, E. Jankevičienė, O. Jankevičienė.

Buožė P. Šileika yra pašarų sargu. Nenuostabu, kad pasitaiko javų grobstymo faktų.

P. Čiurlis ir A. Grigas pavogė visuomeninės roges. A. Grigas nedalyvauja kolūkinėje gamyboje, užsiima spekuliacija, grobstymais. Pats kolūkio revizinės komisijos pirmininkas A. Žilys turi nuslėpęs vieną karvę.

Visi šie faktai kalba, kad kolūkio pirmininkas A. Kaleinikovas, valdyba nekovoją su kolūkinio darbo trukdytojais. Tas, žinoma, nustelbia laimėjimus.

Norint pasiekti visiško kolūkio suklestėjimo, reikia stiprinti kolūkiečių politinį budrumą, griežtai kovoti su kolūkio priešais.

K. ALSYS, P. STANKUS

Kai nuolaidžiauama visuomeninio turto grobstytojams

Įvykusiame „Tiesos“ kolūkio ataskaitiniame rinkiminiame susirinkime ataskaitinį pranešimą padarė kolūkio pirmininkas V. Balaišis. Paaiškėjo, kad kolūkis 1952 metais išplėtė pasėlių plotus, pagausėjo visuomeninių gyvulių skaičius fermose, pakilo kolūkio ir kolūkiečių pajamos.

Tačiau tiek kolūkio pirmininkas, tiek ir pasisakę kolūkiečiai nenurodė į visą eilę trūkumų, kurie trukdo sparčiai stiprėti žemės ūkio artelėi, pasiekti dar žymesnių gamybinio darbo laimėjimų. O tokių trūkumų yra nemaža. Kolūkio pirmininkas V. Balaišis ir kiti valdybos nariai per šaltai žiūrėjo į savo pareigas, nesistengė išnaudoti visų galimų kolūkiui stiprinti, taikstėsi su žemės ūkio artelės įstatų pažeidimo faktais, visuomeninio turto grobstymo reiškiniais. Štai ir šiuo metu, kada žiema jau yra įpusėjusi, kiaulių fermos pamatai yra neatremontuoti, skylėti, pučia vėjas. Tvarte šlapia. Kolūkio valdyba dar iki šio laiko nepaskyrė nuolatinių kiaulių šėrikės, todėl kiaules šeria padieniu viena ar kita kolūkietė, o kartais jos išbūna nešertos ir visą dieną, kas labai neigiamai atsiliepia į jų produktyvumą. Fermos vedėjas Graičūnas „nepastebėjo“ ir tokio fakto, kad Br. Sirvydas skirtą kiaulėms pašarą supila ne į lovių, o ant grindų. Kolūkietė Karazijienė, šerdama kiaules kitame tvarte, pasisavino du paršelius, bet ši visuomeni-

nio turto grobstytoja nebuvo patraukta atsakomybėn. Toks kolūkio valdybos nuolaidžiumas sudaro sąlygas ir kitiems nesąžiningiems asmenims grobstyti visuomeninį turtą. Kolūkietis Vyt. Karazija, susitaręs su kuliarnosios mašinistu V. Masiuliu, pavogė 3 maišus grūdų. — Kūlimo metu pasireiškė didelis darbo drausmės pažeidimas, nesąžininga pažiūra į darbą, ko rezultate buvo prileista nuostolių. Kolūkietis Julius Karazija, veždamas į kolūkį iš turgaus neparduotą mėsą, taip pat pavogė jos 3 kilogramus.

Arklių šėrikas Povilas Stašys grobsto kolūkio pašarus, jais šerdamas savo asmeninius gyvulius, blogai atlieka savo pareigas. Taip elgiasi ir kiti arklių šėrikai — A. Balčiūnas ir Pelionis.

Keista, kad revizinė komisija (pirmininkas D. Balčiūnas) visai abejingai žiūri į tokius reiškinius kolūkyje.

Kolūkio valdyba, revizinė komisija ir visi kolūkiečiai turi gerai įsisąmoninti, kad kolūkyje kartosis tokie reiškiniai, žymesnių laimėjimų nebus galima pasiekti. Vadovavimą kolūkiui būtina pagerinti pagrindinai, užtikrinant pavyzdinę darbo drausmę ir visuomeninio turto grobstytojais. Didesnę pagalbą žemės ūkio artelėi privalo teikti žemės ūkio skyrius, agronomai.

P. LIEPA,
J. KVEDARAITIS

SPARČIAI RUOŠTIS PAVASARIO SĖJAI! KUPIŠKIO MTS NEIŠNAUDOJAMOS GALIMYBĖS

Komunistų partijos XIX suvažiavimas savo direktyvoje dėl penktojo penkmečio plano iškėlė uždavinį užtikrinti mašinų-tractorių stočių darbo pagerinimą, išplėsti jų veiklą mechanizuojant daug darbo reikalaujančius procesus visose kolūkinėse gamybos šakose ir pakelti MTS atsakomybę už žemės ūkio kultūrų derlingumą ir gyvulininkystės produktyvumą planų įvykdymą.

Kupiškio MTS kolektyvas nuveikė nemažą darbą įdiegiant į kolūkinę gamybą naują tarybinę techniką, tačiau pasirodymas pavasario laukų darbams čia vyksta nepatenkinamai, nors geram darbui yra visi galimūmai. MTS eksploatacijon perduotos naujos moderniškos dirbtuvės, dėka elektros stoties vedėjo J. Navarsko sąžiningo darbo jos pilnai elektrifikuotos, elektra teikiama netrikdomai. Be to, dirbtuvės aprūpintos priešakinėmis tarybinėmis mašinomis, įvairiais prietaisais bei mechanizmais, reikalingais remonto darbuose. Neseniai MTS iš broliškųjų respublikų gavo guolių tekimo, liejimo stakles, traktorių dalių plovyklą ir kt. Visos šios priemonės sudaro sąlygas remontuoti traktorius mazginiu būdu, tačiau jis vis dar neįgyvendintas Kupiškio MTS.

Dėl vadovavimo stokos turimos puikios galimybės neišnaudojamos, traktorių remontas vilkinamas. Tiesa, atskiri skyriai, kaip, pav., variklių surinkimo skyrius, vadovaujamas B. Lipkevičiaus, litavimo-priliejimo skyrius, vadovaujamas kombainininko B. Kecoriaus, dirba gerai ir žymiai viršija išdirbio normas. Sąžiningai dirba variklių skyriuje L. Katilevičius, naujų detalių gamintojas P. Stankevičius, dirbantis prie dviejų staklių, kuro aparatūros remontininkas V. Skapas ir kt. Šie mechanizatoriai rodo daug iniciatyvos ir, taikydami pažangius remonto darbų metodus, pasiekė puikius rezultatus. Štai kombainininkas B. Kecorius ir J. Matekonis jau atremontavo virš 30 radiatorių ir patikrino jų veikimą.

Tačiau toli gražu ne visur taip dirbama. Atskiri remontininkai neturi pastovios darbo vietos, nedirba mazgais, o vaikšto nuo vieno objek-

to prie kito, nieko konkre-talpose. Tai ypač apsunkina čiai neuveikdami. Pasitaiko ir taip, kad dėl dirbtuvių vedėjo A. Janulio kaltės remontininkai negauna užduočių, o tuo pačiu neįvykdo išdirbio normų, prastovi, skyriai dirba nepilnu apkrovimu. Pasitaiko prastovėjimų ir dėl dalių trūkumo. Štai litavimo-priliejimo skyriuje dažnai trukdomas guolių liejimas dėl kaitinimo lempos nebuvimo, kurią pasiima su savimi išvykstančios kelionės mašinos. MTS vadovybė galėtų nupirkti ir kitą lempą, tačiau nėra kam tuo susirūpinti. Arba štai: elektros stotyje jau antri metai dėl baltinių guolių nebuvimo stovi motoras, kurį paleidus, stotis būtų dvigubai pajėgesnė ir galima būtų duoti elektrą aplinkiniams kolūkiams.

Dėl menkų trūkumų neveikia variklių išbandymo stendai, kas žymiai atsiliepią į remonto kokybę.

Dėl drausmės nebuvimo iki šiol visai neatvyko į remonto darbus traktorininkai J. Žekonis, Ž. Gerulis, B. Minkevičius, J. Pauzuolis, vos 6 dienas tepasirodė P. Virbickas. Blogai dirba prie prikabinamojo inventoriaus remonto J. Budrevičius.

MTS visai neskatinama remontininkų iniciatyva. Priešakiniais kombainininkams B. Kecoriui ir J. Matekonui, įsisavinusiems guolių liejimo metodą, mokama kaip paprastiems darbininkams, netaikant kombainininkams, dirbantiems remonte, atlyginimo normų. Nėra jokių paskatinių, priešakinių remontininkų darbo apibendrinimo. Nesant deguonies, o MTS vyr. inžinieriui Anikanovui ir mechanikams nesirūpinant, MTS nevykdomas dalių restauravimas, jos dažnai pašalinamos į lauką. Visai netaupomas metalas. Taip, pav., metalo skiedros dažnai išmetamos lauk.

Dažnai būna atvejų, kai dėl J. Zakarausko kaltės ne laiku išrašomos darbo paskyros, netikrinamas jų įvykdymas, kas mažina remontininkų darbo našumą.

Dėl MTS vadovybės, direktoriaus N. Kisliakovo apsilaidumo laiku nebuvo apsirūpinta kuru. Dėl kuro nebuvimo remontininkai turi dirbti visai nekurentose pa-

darbą.

Nesirūpinimas remontininkų buitinais poreikiais taip pat mažina darbo našumą. Nors prie dirbtuvių veikia valgykla, bet ir pusė remontininkų negali ja naudotis, nes nėra indų nei virimui, nei valgymui, nors jiems skirta 2000 rublių. Dėl buhalterijos kaltės iki šiol nežinoma, kiek kainuos maitinimasis valgykloje. MTS vadovybė negali organizuoti duonos iš Palėvenės pervežimo, dėl ko remontininkai turi patys vaikščioti kilometrą ir gaišti laiką duonos parsinešimui. Valgykloje šalta, sąlygos antisanitarinės. Ne geresnė padėtis ir pirtyje bei bendrabutyje, kur taip pat šalta, neatremtuotos patalpos.

MTS nevystomas socialistinis lenktyniavimas, remontininkai neturi konkrečių įsipareigojimų. Profsąjungos vietos komiteto pirmininkas J. Masilionis dėl to nė piršto nepajudino, o į valgyklą dar nebuvo nė kojos įkėlęs. Remontininkai teisėtai skundžiasi tokiu nesirūpinimu jais.

Nenuostabu, kad, esant tokiems reikišiniams, MTS diena iš dienos atsilieka, žlugdomi remonto darbų grafikai. Štai iš 23 atremontuotų traktorių dėl purkštuvų nebuvimo tik su 7 tegalima važiuoti į lauką. MTS nežinoma, kiek yra piaunamųjų mašinų, kaip vykdomas jų remontas. Žlugdomas sėjamųjų, skutikų, šienapūvių, lėkštinių akėčių remonto planas.

Mažai dėmesio skiriama MTS kadrų paruošimo klausimui. Į mechanizatorių kursus priimami įvairūs perėjūnai, nesistatoma su kolūkių valdybomis, visai neparengamos į kursus merginos. Štai ir dabar MTS kursuose mokosi vos 7 vyrai.

Visa tai—bloga MTS vadovybės organizacinio darbo vaisiai. MTS turi galimybes laiku pasiruošti sėjai. Reikia tik pašalinti trūkumus, ir tai turi būti padaryta nedelsiant. MTS mechanizatoriai, atsiliepdami į Pasvalio MTS kolektyvo Kreipimąsi į visus respublikos mechanizatorius dėl kovos už pavyzdinę ir savalaikį pasiruošimą pavasariui, turi dėti visas pastangas už pavyzdinę pasiruošimą pavasario sėjai, garbingai įvykdyti partijos XIX suvažiavimo iškeltus uždavinius.

N. LIKAS

Organizuotai vykdo remonto darbus

„Pirmūno“ žemės ūkio artelės kalviai Petras Skukauskas ir Bronius Lesmonavičius, siekdami suglaustais terminais atlikti žemės ūkio inventoriaus remontą, iš anksto pasiruošę šiems svarbiems darbams. Jie apsirūpino plūgų verstuvais, geležimi, anglimi ir kitomis ūkio inventoriaus remontui reikalingomis pagalbinėmis medžiagomis, sutvarkė kalvės vidaus įrengimus, pasigaminė naujus ir atremontavo senus darbo įrankius. Brigadininkai iš anksto suvežė

žemės ūkio inventorių prie kalvių, kolūkio valdyba ir kalviai patikrino jį ir nustatė remonto rūšį.

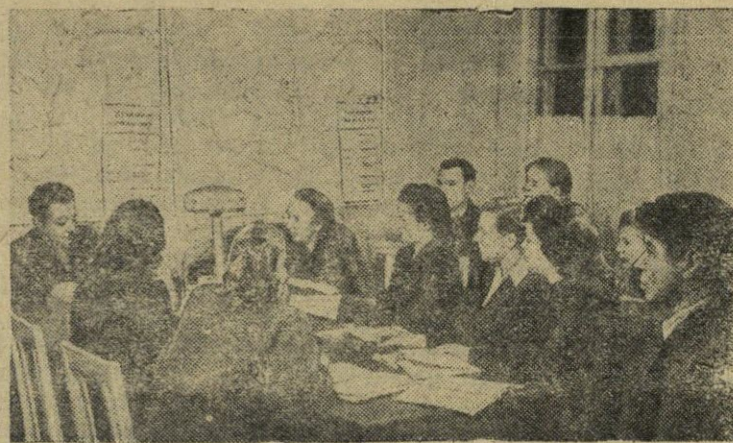
Prieš pradėdant remonto darbus, kalviai sudarė žemės ūkio inventoriaus remonto grafiką, pasiskirstė darbu. Taip organizuotas darbas vyksta sparčiai ir sklandžiai. Per trumpą laiką kolūkio kalviai atremontavo daug arklinių plūgų, akėčių, drapakų ir kito žemės ūkio inventoriaus.

Atliktus žemės ūkio inventoriaus darbus tikrina kolūkio

pirmininkas, revizinės komisijos pirmininkas A. Juodzevičius ir laukininkystės brigadų brigadininkai. Vėliau plūgai, drapakai, akėčios sunumeruojami ir pagal aktus perduodami brigadininkams.

Gerali ir laiku atremontuotas inventorių prisidės prie sėkmingesnio pavasario lauko darbų atlikimo, užtikrins gausesnį derlių. Todėl žemės ūkio padargų remontas—svarbus šiuo metu žemės ūkio artelių uždavinys.

V. LĖŠČIUS

T a c h i a - T a š. Svarbiausiojo Turkmenijos kanalo statytojai susipažįsta su TSKP XIX suvažiavimo medžiaga. V u o t r a u k o j e: propagandininkas B. Zaharjancas (iš kairės) užsiima su statytojų rateliu. J. Kuzmino nuotr.

(TASS)

Trumpos skaitytojų pastabos

Visomis priemonėmis „Skoldinio“ kolūkiui kenkia buvęs aktyvus vokiškųjų okupantų talkininkas Povilas Kriauza. Jis pilnai naudojasi anksčiau jam priklausiusia žeme; žinant buvusiam kolūkio pirmininkui A. Karneckui, pavogė 4 vežimus šiaudų ir šieno, o taip pat prisigrobė visą kap-

čių visuomeninių cukrinių runkelių, spekuliuoja alumi. P. Kriauza naudojasi buvusiu savo arkliu, šerdamas jį pagrobtu kolūkio pašaru.

Neseniai P. Kriauza išsikūlė pagrobtus visuomeninius javus gauti iš Šepetos medžio apdirbimo fabriko traktoriumi.

K. JURGELIONIS

Nepatenkinamai dirba „Gedimino pilies“ kolūkio klubo-skaityklos vedėja Stasė Kručaitė. Ji nesirūpina, kad kolūkiečiai jos vadovaujamoje kultūrinėje įstaigoje gautų pasiskaityti naujausius laikraščius ir žurnalus, neskaitytų paskaitų. St. Kručaitė visai nepropaguoja tarybinės knygos reikšmės, visai abejingai žiūri į jai patikėtą darbą. Klubas-skaitykla darbo va-

landomis dažnai būna uždar-ryta.

Tą patį galima pasakyti ir apie kolūkio laiškininką Kazį Bužą, kuris iš Šimonių pavėluotai pristato spaudą ir laiškus, nepadeda kolūkiečiams pratęsti prenumeratos ir t. t. Dėl apleisto darbo atsitinka, kad daliai prenumeratorių žūna spauda.

A. VIESULAS

„Juodpėnų“ kolūkio kolūkiečiai prenumeruoja nemažą žurnalų ir laikraščių. Spauda prenumeratoriams turi būti pristatoma laiku, tačiau to neįvertina kolūkio laiškininkas Petras Kukenys. Jis laikraščius prenumeratoriams įteikia ne tik pavėluo-

tai, bet ir suplėšytus. Keisčiausia, kad ir gaunami kolūkiečių laišškai būna atplėšti, kuo kolūkiečiai reiškia rimtą nepasitenkinimą tiek laiškininko Kukenio, tiek ir ryšių agentūros vedėjo Jono Stanio atžvilgiu.

D. ZUKYS

Visai nereguliariai tarybinę spaudą pristato „Aukštaičių“ kolūkio kolūkiečiams kolūkio laiškanesė Marė Kavaliauskienė. Spauda turi būti pristatoma kasdien, tačiau M. Kavaliauskienė spaudą pristato tik kartą per savaitę. Kartais laiškus, adresuotus kolūkiečiams, ji išlaiko pas save

5-6 dienas. Dėl tokio savo apsilaidumo ji bando kaltę primesti ryšių agentūros vedėjui. Būna ir tokių atvejų, kad M. Kavaliauskienė spaudą kolūkiečiams įteikia vaikams, ir prenumeratoriai ją gauna visai netvarkoje.

D. PAŽIBA

Blogai atlieka savo pareigas „Vėžionių“ kolūkio statybinės brigados brigadininkas P. Daukas. Jis ne tik kad nesirūpina statybiniais dar-

bais, bet grobsto statybinę medžiagą kurui, nesirūpina drausmės sustiprinimu.

J. PIPLYS

Iš nepaskelbtų laiškų redakcijai

Redakcija gavo laišką iš „Šetekšnos“ kolūkio kolūkiečių, kuriame buvo nusiskundžiama neteisėtais kolūkiečio J. Vilimo veiksmais.

Laiške redakcijai rašoma, kad „Aukštaičių“ kolūkio II-je laukininkystės brigadoje yra rimtų trūkumų.

Valdybos pirmininkas drg. K. Petrauskas praneša, kad faktai pasitvirtino. Kuliamųjų

Rajono prokuratūra, atsakydama į redakcijos užklausimą, praneša, kad J. Vilimas patrauktas baudžiamojon atsakomybėn.

mašinistai Mičiūda ir Stonikas perduoti prokuratūros organams. Petras Stonikas kolūkio valdybos griežtai įspėtas, jog, pasikartojus grūdų grobstymo faktams, bus traukiamas atsakomybėn.

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Amžina dviejų didžiųjų šalių draugystė

Prieš trejus metus, 1950 metų vasario 14 d. dvi didelės šalys — Tarybų Sąjunga ir Kinija sudarė Draugystės, sąjungos ir savitarpio pagalbos sutartį. Visa pažangioji žmonija žiūri į šį istorinį dokumentą kaip į taikos ir tautų saugumo Toluimuosiuose Rytuose garantiją.

Treji šios sutarties veikimo metai parodė visam pasauliui, kokius vaisingus rezultatus atneša tautų bendradarbiavimas, jeigu jis remiasi lygiateisiškumo ir suverenumo gerbimu.

Su draugiška ir nesavanaudiška Tarybų Sąjungos pagalba Kinijos liaudis, neseniai išsivadavusi iš pavidėliško gomindaninio režimo ir užsienio imperialistų vergovės, pasiekė didelius laimėjimus statant naują gyvenimą. Praėjusiais metais pramonės ir žemės ūkio gamyba Kinijos Liaudies Respublikoje ne tik buvo atkurta, bet daugelio produkcijos rūšių atžvilgiu viršijo aukščiausią prieškarinių metų lygį. Svarbiausią vaidmenį Kinijos pramonėje vaidina valstybinis sektorius, kuris sunkioje industrijoje duoda 80 procentų visos produkcijos. Išskiriant nedidelį nacionalinių mažumų gyvenamųjų rajonų skaičių, žemės reforma įvykdyta teritorijoje, kur gyvena apie 450 milijonų žmonių.

Šiais metais kinų tauta pradeda įgyvendinti pirmąjį penkmečio planą. Kinijos liaudies vadas drg. Mao Cze-dunas, kalbėdamas Kinijos Liaudies politinės Konsultatyvinės tarybos visuotinio komiteto sesijoje, ragino Kinijos liaudį mokytis iš Tarybų Sąjungos. „Kad pastatytume mūsų šalį, pareiškė Mao Dze-dunas, mes turime pakelti mokymąsi iš Tarybų Sąjungos iki bendranacionalinio masto“. Komunistų partijos vadovaujama Kinijos liaudis pasiekė nematytą vienybę. Ji rengiasi rinkimams į vietinius liaudies atstovų visų laipsnių susirinkimus ir

Kinijos visuotinį liaudies atstovų susirinkimą, kurie įvyks šiais metais. Tai bus tolesnis žingsnis demokratijos sustiprinimo keliu.

Kalbėdamas Liaudies politinės konsultatyvinės tarybos sesijoje, Mao Cze-dunas pareiškė:

„Mes norime taikos. Tačiau, kad Amerikos imperializmas neatsisakys savo išdidžiųjų bei nepagrįstų reikalavimų ir savo plano išplėsti agresiją, vienintelis kinų tautos sprendimas turi būti — tęsti kovą drauge su korėjiečių tauta... Kad ir kiek metų Amerikos imperializmas beketintų kariauti, mes esame pasiruošę kovoti su juo, kovoti tol, kol Amerikos imperializmas atsitrauks, tol, kol kinų ir korėjiečių tautos pasieks visišką pergalę“.

Tarybų Sąjungos ir Kinijos liaudies sutinka dviejų didžiųjų šalių Draugystės, bendradarbiavimo ir savitarpio pagalbos sutarties trečiasis metines audringos statybos sąlygomis.

Kodėl jie badauja?

Neseniai Brazilijos laikraštis „Imprensa Popular“ pranešė apie tokį faktą: Pirastabos mieste 24 metų motina Benedita Leandro, kurią badas privėdė prie nevilties, įmetė į upę savo trijų mėnesių kūdikį.

Brazilijos laikraščiai kasdien praneša apie dešimtis ir šimtus faktų, nupiešiančių baisų daugelyje šalies rajonų siaučiančio bado vaizdą. Laikraštis „Korėjo da Manja“, pavyzdžiui, rašė, kad Paraibos valstijos rajonuose „varguomenė, kad nenumirtų bado, maitinasi žolėmis“. Tas pats laikraštis „Imprensa Popular“ rašo apie tai, kad municipalitete Alfredo Markondes „vietiniai pirkliai uždaro savo krautuves, bijodami, kad badaujantieji jėga neužgrobūt maisto“.

Brazilija — stambiausia valstybė pietinėje Amerikoje. Jos gyventojų skaičius siekia daugiau kaip 52 milijonus žmonių. Šalies gelmėse glūdi nesuskaičiuojami turtais, o klimatinės sąlygos įgalina išauginti du-tris derlius per metus. Be to,

yra didžiulės teritorijos, kurios dar visiškai nėra įsavinotos. O vis dėlto ir čia milijonai žmonių badauja. Kodėl? Dalykas yra tas, kad Brazilijos darbininkai ir valstiečiai patiria dvigubą išnaudojimo priespaudą. Iš vienos pusės — „savųjų“ žemvaldžių ir buržuazijos, o iš kitos — priespaudą Amerikos monopolijų, kurios pavertė šalį savo ekonomikos žaliaviniu priedėliu. JAV milijardieriai kontroliuoja 70 procentų visos Brazilijos pramonės, jos užsienio prekybą. Pusvelčių jie išpumpuoja šalies turtus — rūdą, medvilnę, kavą, susikraudami iš Brazilijos liaudies, kaip ir iš kitų priklausomųjų ir kolonijinių šalių tautų prakaito ir kraujo, milijardus dolerių.

Buržuazinė Brazilijos vyriausybė, klausydama JAV įsakymo, pilnu tempu vykdo ginklavinimą varžybas. Brazilijos spaudos pranešimu, 60 procentų šalies valstybinio biudžeto, patvirtinto 1953 metams, išleidžiama karinėms išlaidoms.

Štai dėl ko siaučia badas Brazilijoje. Dėl tų pačių priežasčių milijonai darbo žmonių badauja visame kapitalistiniame pasaulyje ir, ypač, kolonijinėse ir priklausomosiose šalyse. Pavyzdžiui, amerikinių imperialistų okupuotoje Japonijoje dėl bado klesti prekyba vaikais.

Millionai žmonių taip pat badauja JAV, Kanadoje, jau nekalbant apie Vakarų Europą. Tai — tiesioginis ginklavinimo varžybų rezultatas. Ir tuo pačiu metu Amerikos ir Kanados grūdų pirkliai skundžiasi esą perkrauti prekiomis — jiems sunku išpūsti kainomis parduoti kviečius šimtams milijonų alkanių žmonių. Dar baisesnė padėtis kolonijinėse ir priklausomosiose šalyse, kurias godžiai eksploatuoja imperializmas. Pietų Afrikos Sąjungoje, Sudane, Nepale ir kitose amerikinio imperializmo pajungtose šalyse siaučia periodiniai ligos, badas.

Tokia yra kapitalistinė tikrovė.

G. PODKOPEJEVAS

Faktai demaskuoja...

„Amerikinio gyvenimo būdo“ vaisiai

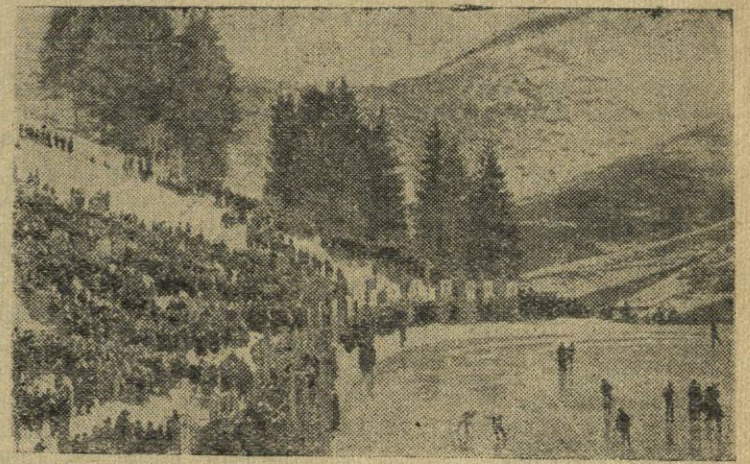
Pereitais metais Bavarijoje, kaip praneša Vakarų Vokietijos spauda, buvo įvykdyti 12.473 nusikaltimai prieš dorovę — beveik du kartus daugiau negu 1950 metais. Didesnę dalį nusikaltimų atliko amerikinė okupacinė kariuomenė. Baisingą mastą pasiekė taip pat nusikaltimai jaunimo tarpe, kurį tvirkina amerikinės gangsteriškos filmos ir bulvarinė literatūra.

(„Za prochnyj mir, za narodnuju demokratiju“, 1953. II. 13).

Vienos gatvėse dažnai galima sutikti vaikataujančių muzikantų, karusėlininkų, fokusininkų. Tai — bedarbiai, mėginantieji atkreipti praivių dėmesį ir už surinktus grašius pirkti duonos. N u o t r a u k o j e: tipinis Vienos gyvenimo paveikslas — ant šaligatvio vaikataujantis fokusininkas.

(TASS).

A l m a — A t a. Čiuożykloje, esančioje aukštai kalnuose, sausio mėnesio pabaigoje įvyko TSRS 1953 metų individualinės čiuožimo pirmenybės. Varžybose dalyvavo stipriausi šalies čiuožimo meistrai. N u o t r a u k o j e: aukštai kalnuose esančios čiuożyklos vaizdas varžybų metu.

A Budnievičio ir V. Mirasovo (TASS'o) nuotr.

Laikykite indėlius taupomosiose kasose

Valstybės Darbo taupomosios kasos mūsų šalyje veikia nuo 1922 metų. Dabartiniu metu jos randasi ne tik didesniuose miestuose, bet ir kiekviename mažesniame miestelyje. Valstybės Darbo taupomųjų kasų reikšmė labai didelė. Jų pagrindinis uždavinys — suteikti gyventojams galimumą patikimai saugoti laisvas pinigines lėšas ir atlikti bepiniginius atsiskaitymus, remti piniginių lėšų sukauptą ir jų panaudojimą didžiosioms komunizmo statyboms, o tuo pačiu mūsų liaudies ūkiui išvystyti.

Kiekvienas TSRS pilietis gali būti Valstybės Darbo taupomosios kasos indėlininku. Valstybės Darbo taupomosios kasos rūpestingai saugo savo indėlininkų interesus. Tuo aiškiai buvo galima įsitikinti 1947 m. piniginių reformos metu, kai pas gyventojus esančios pinigines lėšos buvo pakeistos atitinkamu santykiu, o tuo tarpu 80 proc. visų taupomųjų kasų indėlininkų po piniginių reformos gavo tą pačią sumą, kokia buvo įnešta.

Kiekvienais metais Valstybės Darbo taupomųjų kasų indėlininkams išmokamos stambios sumos procentų ir išlošimų pavidalu. Indėliams iki pareikalavimo išmokama 3 proc., o termininiams indėliams, išgulėjus ne mažiau kaip pusę metų, — mokama 5 proc. Išlošiamiesiems indėliams procentai išmokami išlošimų pavidalu. Vien tik per 1950 m. Valstybės Darbo taupomųjų kasų indėlininkai procentais ir išlošimais gavo 600 milijonų rublių.

Valstybės Darbo taupomosios kasos patikėtų piniginių sumų ir vertybių saugumą garantuoja TSRS Vyriausybė. Žinios apie indėlininkus ir visus klientus, apie indėlių stovį ir visos kitos

operacijos laikomos paslaptimi.

Indėlininkais gali būti įvairaus amžiaus ir įvairios profesijos žmonės. Indėlių padėti galima ne tik savo, bet ir kitų asmenų vardu. Savo indėlių indėlininkas gali tvarkyti ir per įgaliotinį. Padėdamas indėlių, indėlininkas gali išrašyti testamentinį paliepimą. Indėlininko mirties atveju indėlis išduodamas testamentiniu paliepimu nurodytiems asmenims. Pakeitus gyvenamą vietą, indėlininkas gali pervedti indėlių į artimiausią taupomąją kasą, paliekant raštišką pareiškimą.

Vykdami į tolimesnes keliones, indėlininkai pinigų gali grynais neimti. Taupomosios kasos išduoda vertybinius blankus — vardinis akredityvus įvairioms sumoms, pagal kuriuos bet kurioje taupomojoje kasoje galima gauti pinigų. Vardiniais akredityvais naudotis gali ne vien tik indėlininkai, bet ir kiekvienas asmuo, įnešęs atitinkamą pinigų sumą į taupomąją kasą, kuriai gali būti išduotas vardinis akredityvas. Akredityvo pametimo atveju pinigai nežūva, tik užsitęsia jų gavimas.

Imti indėlių galima ne tik toje pat kasoje, kur laikomas indėlis, bet ir kiekvienoje kitoje. Indėlių išsiimant visuomet reikalinga turėti su savimi taupomąją knygutę. Taupomąją knygutę pametus, išduodama nauja, ir indėlis pervedamas į naują sąskaitą. Indėlininkas turi teisę naudotis indėliu bet kuriuo laiku ir bet kuriomis sumomis.

Reikia išaiškinti gyventojams Valstybės Darbo taupomųjų kasų reikšmę, panaudojant jų patarnavimus taupant pinigines lėšas.

J. DAGYTĖ

Kupiško taupomosios kasos kontrolierius

Redaktorius S. ZAUKA

PRANEŠIMAS

Kupiško miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto 1952 m. lapkričio 5 d. privalomą sprendimą Nr. 3-55 „Dėl Kupiško miesto gerbūvio išvystymo ir miesto apželdinimo privačiame namų sektoriuje“ laikyti negaliojančiu.

P. KANIŠAUSKAS

Kupiško miesto vykdomojo komiteto pirmininkas

A. NAUJIKAS

Kupiško miesto vykdomojo komiteto sekretorius